

TEISĖJŲ ETIKOS IR DRAUSMĖS KOMISIJA

S P R E N D I M A S ATSISAKYTI IŠKELTI DRAUSMĖS BYLĄ TEISĖJUI R. G.

2026 m. gegužės 8 d. Nr. 18P-2
Vilnius

Teisėjų etikos ir drausmės komisija, dalyvaujant Mariui Bajorui (pirmininkas), Tomui Berkmanui, Liudui Ramanauskui, Veslavai Ruskan, Laimai Šeputienei ir Jūratei Varanauskaitei (pranešėja), sekretoriaujant Nacionalinės teismų administracijos Administravimo skyriaus vyriausiajai specialistei Ingai Laurinavičienei, dalyvaujant Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjui R. G., vaizdo konferencijų būdu viešame posėdyje išnagrinėjusi D. K., I. K. ir A. K. teikimą dėl drausmės bylos iškėlimo Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjui R. G.,

n u s t a t ė :

1. Teisėjų etikos ir drausmės komisija (toliau – ir Komisija) 2026 m. vasario 17 d. gavo D. K., I. K. ir A. K. (toliau – pareiškėjai) 2026 m. vasario 14 d. teikimą dėl drausmės bylos iškėlimo Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjui R. G. (toliau – teikimas). Teikime iškelti drausmės bylą pareiškėjai nurodė, kad Vilniaus miesto apylinkės teisme buvo nagrinėjama civilinė byla Nr. 2-32748-996/2025, kurioje po ilgų ir sudėtingų derybų po teisminės mediacijos tarp šalių buvo pasirašyta taikos sutartis. Pareiškėjai nurodė, kad jie minėtoje civilinėje byloje dalyvavo kaip ieškovai ir pabrėžė, jog jautė didelį teisinį ir psichologinį spaudimą, kadangi jie (pareiškėjai) bylą vedė be advokato, o atsakovai turėjo advokatą, be to, ieškovų turtui buvo paskelbtos varžytynės, tai reiškė, kad vienintelis ir paskutinis būstas galėjo bet kada būti parduotas varžytynėse.
2. Pareiškėjai teikime nurodė, kad Vilniaus miesto apylinkės teismo 2025 m. rugsėjo 29 d. nutartimi teisiniu mediatoriumi civilinėje byloje Nr. 2-32748-996/2025 buvo paskirtas šio teismo teisėjas R. G. Pareiškėjų teigimu, mediatorius su bylos šalimis bendravo labai įvairiai – tiek kartu su abiem šalimis, tiek atskirai su kiekviena šalimi – ieškovais ir atsakovais (jų atstovu). Teikime nurodoma, kad dėl mediatoriaus (teisėjo R. G.) klaidos pareiškėjai 2025 m. lapkričio 25 d. gavo elektroninį laišką, skirtą atsakovų advokatui S. P. Pareiškėjų vertinimu, šiame laiške mediatorius teisėjas R. G. labai nepagarbiai atsiliepia apie ieškovus, akivaizdžiai palaiko atsakovus ir atvirai ragina perimti ieškovų turtą, t. y. paskutinį jų būstą, duoda atsakovams teisinius patarimus. Pareiškėjai prie teikimo pridėjo elektroninį laišką, iš kurio matyti, kad teisėjas R. G. elektriniame laiške rašė: *„matosi, kad varžytynės neturi jokio susidomėjimo, todėl bet kuriuo atveju bus matyt antrosios, galėtumėt matyt perimti turtą, bet bus ilga procedūra dėl iškeldinimo. Taikos sutarties atveju, na užsitikrintumėt ramybę su ieškovais, net jei ir ieškovai bandys kelti kokius nors ginčus + užsitikrinte 9 ir vėliau 11,5 procento palūkanų, gal visai normalios verslo palūkanos? Kurių matyt niekam nepavyktų nuginčyti. O namą kada nors vis tiek parduosite 2026 ar 2027 m. ir pasiimsite savo uždarbį, nes matyt, kad vargu tikėtis, kad ieškovai jį parduos.“*

3. Pareiškėjai teikime pabrėžė, kad iš laiško turinio matyti, jog mediatorius teisėjas R. G. akivaizdžiai ir tiesmukiškai siūlo atsakovams perimti ieškovų būstą, taip pat kartu įspėja atsakovus, kad gali būti ilga procedūra dėl iškeldinimo. Pareiškėjai pažymi, kad žodis „perimti“, aiškinant lingvistiškai, reiškia „paimti iš karto“, „per daug paimti“, ir pabrėžia, kad mediatorius ir teisėjas R. G., turėdamas būti nešališkas, tiesiogiai duoda patarimus atsakovams (jų advokatui) apie turto perėmimą, ieškovų iškeldinimą, kokios palūkanos geros ir pan. Pareiškėjų nuomone, mediatorius turi siekti, kad šalys sudarytų sutartį abiem ginčo šalims randant kompromisą, tačiau neturi aiškinti, spėlioti, duoti patarimų, kad „ieškovai vargu ar turėtų parduos“, kartu duodant tiesioginę užuominą (patarimą) atsakovams turimą perimti.
4. Pareiškėjai laikosi nuomonės, kad teisėjas R. G., nors ir veikdamas kaip teisminis mediatorius, bet kartu būdamas teisėju, pažeidė tiek teisėjų etikos, tiek teisminės mediacijos principus – buvo šališkas, suinteresuotas, neprofesionaliai vedė mediacijos procesą, duodamas patarimus atsakovams (jų advokatui), teisminę mediaciją vykdė neskaidriai, kadangi per apgaulę buvo siekiama akivaizdžiai pakenkti ieškovams. Be to, pareiškėjų teigimu, teisėjas R. G. neužtikrino informacijos konfidencialumo – susirašinėjimą persiuntė kitai ginčo šaliai, todėl neaišku, ar tokių veiksmų nebuvo ir daugiau. Remdamiesi teikime išdėstytomis aplinkybėmis, pareiškėjai prašo teisėjui ir mediatoriui R. G. iškelti drausmės bylą už Lietuvos Respublikos teisėjų etikos kodekso (toliau – Teisėjų etikos kodeksas) pažeidimus.
5. Teisėjas R. G. Komisijai pateiktame 2026 m. vasario 20 d. bei 2026 m. vasario 23 d. patikslintame paaiškinime nurodė, kad jis yra teismo mediatorius ir civilinėje byloje Nr. 2-32748-996/2025 buvo paskirtas vykdyti teisminę ginčo mediaciją. Teisėjas nurodė, kad mediacijos metu ginčo šalys kėlė viena kitai labai daug klausimų, nesugebėjo viena su kita bendrauti be tarpininko, todėl siekdamas taikaus ginčo sprendimo jis (teisėjas) įdėjo daug laiko ir pastangų, galiausiai taikos sutartis buvo sudaryta. Teisėjas patvirtino, kad pareiškėjų (ieškovų civilinėje byloje Nr. 2-32748-996/2025) cituojamas tekstas iš tiesų yra paimtas iš jo susirašinėjimo su priešinga nei pareiškėjai ginčo šalimi. Teisėjas nurodė, kad mediacijos proceso metu buvo labai daug įvairaus susirašinėjimo ir minėtas laiškas per jo paties klaidą (2025 m. lapkričio 26 d. 10.35 val.) buvo pateiktas ir pareiškėjams, kviečiant susitikti teisme dėl naujos taikos sutarties versijos. Teisėjas atkreipė dėmesį, kad minėtas laiško turinį pareiškėjai turėjo matyti dar vykstant mediacijai iki taikos sutarties pasirašymo ir dėl galimai netinkamo teisėjo mediatoriaus darbo galėjo ją nutraukti, tačiau to nepadarė. Dėl pareiškėjų teiginio, kad minėtu elektroniniu laišku buvo siūloma perimti jų turtą, teisėjas patikino, kad jis ne tą turėjo omenyje, ir nurodė, jog mediacijos metu atsakovų atstovas buvo tokią mintį išsakęs, kaip galutinį ginčo sprendimo rezultata, jei skola nebus sumokėta, ir kadangi pirminiame taikos sutarties tekste buvo griežtos su tuo susijusios nuostatos, diskusijose šiam klausimui buvo skiriamas dėmesys. Teisėjas pažymėjo, kad aptariamam elektroniniu laišku buvo diskutuojama su atsakovų atstovu apie taikos sutarties sąlygas, kurias buvo parengęs atsakovų atstovas.
6. Teisėjo R. G. teigimu, mediacijos proceso metu jis ginčo šalims uždavė įvairių klausimų, kurie leido ginčo šalims rasti sutarimą ir galiausiai buvo pasirašyta taikos sutartis. Teisėjas nurodė, kad klausimus šalims uždavė taip pat ir apie galimas pasekmes, jeigu taikos sutartis nebūtų vykdoma. Teisėjo teigimu, teikime nurodyto teiginio „*O namą kada nors vis tiek parduosite 2026 ar 2027 m. ir paimsite savo uždarbį, nes matyt, kad vargu tikėtis, kad ieškovai jį parduos*“ tikslas buvo padėti atsakovų atstovui suprasti, kad jis gali pasirašyti taikos sutartį pagal pareiškėjų (ieškovų byloje) keliamas sąlygas, atsisakydamas minties apie taikos sutarties sąlygą, jog, nevykdant taikos sutarties, pareiškėjų turtas pereitų atsakovams. Pareiškėjai tokios taikos sutarties sąlygos nenorėjo, bet norėjo gauti daug nuolaidų ir dėl jų mediacijos metu buvo susitarta. Teisėjas pabrėžė, kad tai padėjo ieškovams atsisakyti ieškinio, atsakovams sumažinti savo lūkesčius ir pasirašyti taikos sutartį. Teisėjas pažymėjo ir tai, kad pareiškėjai mediacijos metu ne visuomet tinkamai valdė savo

emocijas, vėliau daug kartų dėl to jo atsiprašė, taip pat dėkojo už gerą jo darbą, šalims siekiant taikos. Teisėjo nuomone, svarbu ir tai, kad šalims buvo išaiškinta, jog mediatorius šalims užduoda įvairių klausimų, gali būti ir nepatogių, tai padeda ginčo šalims pasiekti susitarimą. Šalims buvo išaiškinta mediacijoje galiojanti konfidencialumo pareiga.

7. Teisėjas R. G. pripažino, kad susiklosčiusi situacija, kai ginčo šalis, kuri dalyvavo jo vestoje teisminėje mediacijoje, turi priekaištų, rodo, jog mediacijos metu jis neatliko savo darbo tinkamai. Teisėjo manymu, elektroninio laiško dalis „*O namą kada nors vis tiek parduosite 2026 ar 2027 m. ir paimsite savo uždarbį, nes matyt, kad vargu tikėtis, kad ieškovai jį parduos*“ iš tiesų nėra korektiška ir neturėjo būti perduoda nei pareiškėjams, nei atsakovų atstovui, nors galimai ji padėjo atsakovų pusei padaryti daugiau nuolaidų pareiškėjams. Esant galimybei, teisėjas prašė perduoti pareiškėjams jo atsiprašymą, taip pat nurodė gerbsiantis bet koki Komisijos sprendimą.
8. Komisijos posėdyje teisėjas R. G. patvirtino paaiškinime nurodytas aplinkybes, papildomai paaiškino, kad iš elektroninio laiško nėra matyti, apie ką su atsakovais anksčiau buvo kalbama žodžiu. Teisėjo teigimu, atsakovai nuo pat pradžių norėjo nedelsdami perimti ieškovų turimą namą ir šią nuostatą įtraukti į taikos sutartį, o ieškovai su šiuo siūlymu nesutiko, todėl reikėjo rasti argumentų, kuriais būtų galima įtikinti atsakovus, kad jie gali taikos sutartyje atsisakyti minėtos sąlygos. Teisėjo teigimu, elektroninio laiško tikslas buvo išspręsti situaciją taip, kad atsakovai atsisakytų taikos sutartyje sąlygos, numatančios ieškovų turto perėmimą už skolą. Teisėjas nurodė, kad per mėnesį paprastai turi apie 3–4 mediacijos procesus, yra užbaigęs 25–27 mediacijas, iš jų taikiai – apie 70–80 procentų. Teisėjas nurodė, kad paprastai mediacijos procesas jam sekasi gerai, išskyrus šį vienintelį atvejį, kurį vertina kaip savo klaidą, pripažįsta, jog rašant elektroninį laišką reikėjo parinkti kitus žodžius, taip pat mano, kad padarė žmogišką klaidą, netyčia persiųsdamas susirašinėjimą kitai šaliai. Teisėjas paaiškino, kad jis dalyvauja mokymuose mediacijos tema, ketina ateityje kelti kvalifikaciją šioje srityje. Teisėjas paaiškino, kad nagrinėjamu atveju mediacijos proceso metu buvo labai intensyviai bendraujama su abiem ginčo šalimis, bendravimas vyko tiek elektroniniu paštu, tiek telefonu, tiek gyvų susitikimų metu. Teisėjo teigimu, pagal gerąją praktiką paprastai mediatorius užduoda klausimus, o siūlymų bylos šalims neteikia. Teisėjas pripažino, jog šiuo atveju norimą užduoti klausimą jis ne visai tinkamai suformulavo, jis atrodo labiau kaip teiginys, o ne klausimas. Teisėjas pripažino, kad nagrinėjamu atveju jo, kaip mediatoriaus, elgesys nebuvo visiškai korektiškas, ir patikino, jog šis atvejis jam bus pamoka ir ateityje vykdydamas mediacijos procesus stengsis būti atidesnis.

Drausmės bylą teisėjui R. G. kelti atsisakytina

9. Komisija iškelia teisėjui drausmės bylą, kai teisėjo veiksmuose nustato nusižengimų, numatytų Lietuvos Respublikos teismų įstatymo (toliau – Teismų įstatymas) 83 straipsnio 2 dalyje, požymių. Teisėjas gali atsakyti drausmine tvarka trimis atvejais: už teisėjo vardą žeminantį poelgį, už kitų Teisėjų etikos kodekso reikalavimų pažeidimą ir už įstatymuose numatytų teisėjų darbinės ar politinės veiklos apribojimų nesilaikymą. Pagal Teismų įstatymo 83 straipsnio 3 dalį, teisėjo vardą žeminantis poelgis – tai su teisėjo garbe nesuderinamas ir Teisėjų etikos kodekso reikalavimų neatitinkantis poelgis, kuriuo pažeminamas teisėjo vardas bei kenkiama teismo autoritetui. Teisėjo vardą žeminančiu poelgiu taip pat pripažįstamas bet koks pareiginis nusižengimas – aiškiai aplaidus konkrečios teisėjo pareigos atlikimas arba jos neatlikimas be pateisinamos priežasties.
10. Nagrinėjamu atveju Komisijos prašoma įvertinti, ar teisėjo mediatoriaus R. G. veiksmuose esama teisėjo drausminės atsakomybės požymių, t. y. ar jo elgesys, pasireiškęs veikiant ne tiesiogiai vykdamas teisėjo pareigas (nagrinėjant bylas), o atliekant mediatoriaus funkcijas teisminės mediacijos procese, atitinka tokius požymius.

11. Drausminės atsakomybės taikymui esminę reikšmę turi teisėjo statusas, o ne tai, kokias papildomas funkcijas jis tuo metu atlieka. Todėl teisėjas, atlikdamas mediatoriaus funkcijas, pirmiausia išlieka teisėju, kuriam taikomi bendrieji teisėjo veiklos ir elgesio standartai. Teisėjo elgesys vertinamas pagal Teisėjų etikos kodekso principus, apimančius visą profesinę veiklą – tiek vykdant teisingumą, tiek atliekant kitas su teisėjo statusu susijusias funkcijas ar veikiant ne tiesioginio pareigų vykdymo metu. Tai patvirtina ir Lietuvos Respublikos mediacijos įstatymo (toliau – Mediacijos įstatymas) 31 straipsnyje įtvirtinta nuostata, kad mediatoriai, kurie yra teisėjai, drausmine tvarka atsako pagal Lietuvos Respublikos teismų įstatyme įtvirtintą tvarką.
12. Teisėjas, atlikdamas mediatoriaus funkcijas, be kita ko, yra saistomas Teisėjų etikos kodekso 14 straipsnyje įtvirtinto pavyzdingumo principo, pagal kurį privalo visada veikti profesionaliai ir humaniškai (7 punktas), taip pat 15 straipsnyje įtvirtinto pareigingumo principo, pagal kurį privalo nepažeisti Lietuvos Respublikos Konstitucijos, tarptautinių sutarčių, įstatymų ir kitų teisės aktų (1 punktas), savo pareigas atlikti nepriekaištingai, laiku, profesionaliai ir dalykiškai (3 punktas). Šie etikos principai nulemia, kad mediatorius, kuris yra teisėjas, teisminę mediaciją turi vykdyti profesionaliai, laikydamasis esminių mediacijos principų ir šią veiklą reglamentuojančių teisės aktų.
13. Lietuvoje teisminė mediacija vykdoma vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksu, Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymu, Mediacijos įstatymu, kitais įstatymais ir Teisėjų tarybos 2018 m. lapkričio 30 d. nutarimu Nr. 13P-125 (7.1.2) patvirtintomis Teisminės mediacijos taisyklėmis (toliau – Mediacijos taisyklės). Teisminės mediacijos procedūra turi užtikrinti teisminės mediacijos proceso efektyvumą, operatyvumą, sąžiningumą ir ginčo šalių lygiateisiškumą, ji privalo būti vykdoma vadovaujantis ginčo šalių savanoriškumo, konfidencialumo, abipusės pagarbos, tolerancijos, pakantumo, mediatoriaus nešališkumo, neutralumo bei kooperavimosi, mediatoriaus kvalifikuotos veiklos bei sąžiningumo principais (Mediacijos taisyklių 6 punktas).
14. Nagrinėjant teikimą nustatyta, kad Vilniaus miesto apylinkės teismo 2025 m. rugsėjo 29 d. nutartimi civilinė byla Nr. 2-32748-996/2025 pagal ieškovų A. K., D. K., I. K. ieškinį atsakovėms L. M. ir mažajai bendrijai „Verslo paskolos“, trečiasis asmuo H. Z., dėl vienašališko sutarties nutraukimo pripažinimo neteisėtu buvo perduota teisminei mediacijai, mediatoriumi paskirtas šio teismo teisėjas R. G. Mediacijos proceso metu pareiškėjai (kurių procesinis statusas civilinėje byloje – ieškovai) 2025 m. lapkričio 25 d. gavo mediatoriaus teisėjo R. G. elektroninį laišką, skirtą atsakovų advokatui S. P., kuriame rašoma: *„matosi, kad varžytynės neturi jokio susidomėjimo, todėl bet kuriuo atveju bus matyt antrosios, galėtumėt matyt perimti turtą, bet bus ilga procedūra dėl iškeldinimo. Taikos sutarties atveju, na užsitikrintumėt ramybę su ieškovais, net jei ir ieškovai bandys kelti kokius nors ginčus + užsitikrinate 9 ir vėliau 11,5 procento palūkanų, gal visai normalios verslo palūkanos? Kurių matyt niekam nepavyktų nuginčyti. O namą kada nors vis tiek parduosite 2026 ar 2027 m. ir pasiimsite savo uždarbį, nes matyt, kad vargu tikėtis, kad ieškovai jį parduos.“*
15. Teikdamas paaiškinimus Komisijai teisėjas R. G. neneigė nei elektroninio laiško išsiuntimo fakto, nei paties elektroninio laiško turinio, tačiau kartu pažymėjo, kad mediacijos metu ginčo šalys kėlė viena kitai labai daug klausimų, nesugebėjo viena su kita bendrauti be tarpininko, todėl siekdamas taikaus ginčo sprendimo jis, kaip mediatorius, įdėjo daug laiko ir pastangų, galiausiai taikos sutartis šioje civilinėje byloje buvo sudaryta. Teisėjas pabrėžė, kad aptariamam elektroniniu laišku buvo diskutuojama su atsakovų atstovu apie taikos sutarties sąlygas, kurias buvo parengęs atsakovų atstovas, tad šio laiško tikslas ir buvo būtent toks – išspręsti situaciją taip, kad atsakovai atsakytų taikos sutartyje sąlygos, numatančios ieškovų turto perėmimą už skolą. Kartu teisėjas pripažino,

- kad nagrinėjamu atveju jo, kaip mediatoriaus, elgesys nebuvo visiškai korektiškas, kadangi, remdamasis gerąja mediacijos praktika, jis su šalimis turėjo bendrauti klausimais ir neturėjo teikti siūlymų dėl konkrečių situacijos sprendimo būdų. Teisėjo manymu, šiuo atveju norimą užduoti klausimą jis suformulavo ne visai tinkamai ir jis atrodė labiau kaip teiginys, o ne klausimas.
16. Komisija atkreipia dėmesį, kad visuose svarbiausiuose mediaciją reguliuojančiuose teisės aktuose mediatoriaus nešališkumo reikalavimas yra įtvirtintas kaip vienas iš kertinių mediacijos proceso principų. Mediacijos įstatymo 4 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad mediatorius turi būti nešališkas civilinio ar administracinio ginčo šalims. Mediatoriaus nešališkumo reikalavimas įtvirtintas Europos mediatorių elgesio kodekse, kurio laikytis Lietuvos mediatorius įpareigoja Mediacijos įstatymo 4 straipsnio 3 dalis. Pagal Europos mediatorių kodekso 2.2 papunktį, mediatorius turi visais atvejais šalių atžvilgiu veikti nešališkai ir siekti, kad mediatorius būtų laikomas veikiantis nešališkai, bei būti įsipareigojęs vienodai tarnauti visoms šalims mediacijos procese. Taigi, matyti, kad tiek Mediacijos įstatymas, tiek Europos mediatorių elgesio kodeksas nešališkumą apibrėžia kaip mediatoriaus pareigą veikti ir siekti būti laikomu nešališku, vengiant bet kokio palankumo kuriai nors šaliai.
 17. Ypatingas dėmesys mediatoriaus nešališkumui skiriamas 2019 m. išleistoje mediatoriams skirtoje metodinėje priemonėje – Mediatoriaus vadove, kuriame pažymėta, kad „mediatorius turi vienodai elgtis su abiem ginčo šalimis ir privalo palaikyti jas abi vienodai, negali pritarti ar kritikuoti nei vienos iš šalių pozicijų. Šalių lygiateisiškumo principas mediacijoje yra glaudžiai susijęs su mediatoriaus nešališkumu, kaip laisve nuo palankumo vienos iš šalies atžvilgiu“ (Mediatoriaus vadovas, p. 84).
 18. Komisija daro išvadą, kad dėl elektroniniame laiške išdėstytų teisėjo R. G. teiginių, kuriais buvo pateikti konkretūs siūlymai vienai iš proceso šalių, mediacijos proceso dalyviams galėjo susidaryti regimybė dėl mediatoriaus nešališkumo trūkumo, kadangi, pagal gerąją mediacijos praktiką, mediatorius turėtų savo kalba, formuluotėmis išlikti neutralus, vengti išsakyti savo nuomonę, teikti patarimus ar konkrečius siūlymus. Mediatoriaus funkcijų vykdymas suponuoja pareigą kiekvienos ginčo šalies atžvilgiu išlaikyti visišką neutralumą, nešališkumą ir nepriklausomumą. Turi būti laikomasi ir konfidencialumo principo. Šių principų nesilaikymas gali nulemti, kad procesas gali nukrypti vienos šalies interesų palaikymo link, dėl to gali nukentėti kita šalis ir sumažėti jos pasitikėjimas bei pasitenkinimas mediacijos procesu. Komisija rekomenduoja teisėjui R. G. ateityje vykdant teismines mediacijas skirti didesnę dėmesį aptartų mediacijos principų laikymuisi, vengti elgesio, kuris keltų pavojų mediatoriaus nešališkumui, t. y. bendraujant su mediacijos proceso šalimis išlaikyti neutralumą ir vengti teikti nuomonę (vertinimą), konkrečius siūlymus ir patarimus vienai iš šalių. Derinant su mediacijos procesu susijusius klausimus, jeigu tai daroma elektroniniu paštu, rekomenduojama įtraukti visas mediacijos procese dalyvaujančias šalis, siekiant išvengti bet kokių šališkumo apraiškų (Mediatoriaus vadovas, p. 136).
 19. Kita vertus, po aptariamo elektroninio laiško išsiuntimo pareiškėjai iš mediacijos proceso nepasitraukė, civilinį ginčą išsprendė taikiai ir pasirašė mediacijos metu sudarytą taikos sutartį, kurią teismas patvirtino. Komisija daro išvadą, kad mediacijos procesas buvo sėkmingas, o teisėjo mediatoriaus R. G. veiksmai, įskaitant minėtą elektroninį laišką, neturėjo jokios neigiamos įtakos mediacijos eigai ar jos baigčiai, todėl nepažeidė pagrindinio mediacijos tikslo – padėti šalims pasiekti abipusiškai priimtina susitarimą.
 20. Komisija pažymi, kad pagrindas iškelti teisėjui drausmės bylą yra tada, kai teisėjo veiksmuose nustatoma nusizengimų, numatytų Teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalyje, požymių. Tačiau Komisijoje nuosekliai formuojama praktika, kad teisėjo drausminės atsakomybės pagrindą sudaro šiurkštus, o ne bet koks, net ir mažiausias, teisėjo elgesio ar darbo trūkumas (Komisijos 2026 m.

sausio 16 d. sprendimo Nr. 18P-1 20 punktą). Apibendrinusi išdėstytas aplinkybes, Komisija prieina prie išvados, kad aptarti teisėjo R. G. elgesio trūkumai nėra tokio laipsnio nusižengimai teisėjų etikos reikalavimams, kurie sudarytų drausminės atsakomybės pagrindą. Nustatytas pavienis atvejis, teisėjas suprato elgesio vedant mediacijos procesą trūkumus, jo veiksmuose nenustatyta piktybiškumo požymių. Taigi, teisėjo elgesio nėra pagrindo vertinti kaip šiurkštaus ir akivaizdaus teisėjų etikos reikalavimų pažeidimo. Komisijos nuomone, šiame sprendime teisėjui pateiktos rekomendacijos yra pakankamos, kad ateityje teisėjas, atlikdamas mediatoriaus pareigas, laikytųsi Teisėjų etikos kodekso bei mediacijos procesą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

21. Nenustačiusi Teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalyje nurodytų nusižengimų požymių visumos, Komisija teisėjui R. G. drausmės bylą kelti atsisako.

Teisėjų etikos ir drausmės komisija, vadovaudamasi Teisėjų etikos ir drausmės komisijos nuostatų 44.2 papunkčiu,

n u s p r e n d ž i a:

Atsisakyti iškelti drausmės bylą Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjui R. G.
Sprendimas neskundžiamas.

Komisijos pirmininkas

Marius Bajoras

Komisijos nariai

Tomas Berkmanas

Liudas Ramanauskas

Veslava Ruskan

Laima Šeputienė

Jūratė Varanauskaitė